

Celodenní tělovýchovná vycházka

je zpříjemněním školního vysedávání v lavičkách. Její náplní by mělo být řízené skotačení v přírodě.

Letošní nebabí léto nám konečně přidělilo jeden zářijový den, kdy se nad námi nehnala černá mračna a co chvíli nepršelo. Tak jsme vyrazili. I když jsme u ohýnku museli sedět na batůžkách, protože bylo všude mokro, a vůbec nám dalo práci oheň rozdělát, přeci jsme to dokázali! Bez papíru, bez pevných i nepevných podpalovačů. Děti nasbíraly a nalámaly chřastí a dokázaly oheň založit a pak udržovat. Byly šikovné. Posvačili jsme opečené vuřty a klobásky a pak jsme se věnovali běhání, skákání a házení šiškami a lezení na stromy. Našli a nasbírali jsme spoustu čerstvých jedlých hub a poznávali jsme stromy a další rostliny a viděli jsme stopy divokých prasat a dravce sedícího na vrcholku koruny stromu. Také jsme se snažili podle orientačních bodů poznat, kde se právě v okolí našeho města pohybujeme.

Byl to hezký den a zážitků byla spousta. Trošku nám pohodu kazily odpadky, na které jsme v lese naráželi. Něco jsme posbírali, ale všechno se nedalo. Taky jsme se nedostali na starý studánecký hřbitov, ke kterému dnes nevede žádná cesta, protože projít loukou či pastvinou prostě špatná obuv některých dětí nedovolila. Tak si to necháme na druhou vycházku. Ta bude na jaře.

Rusiniková Mirka

